RHAGIUM BIFASCIATUM F. SOM SKANDINAVISK INSEKT.

AF

W. M. SCHÖYEN.

Af de fire i Europa forekommende Arter af Slægten *Rhagium* F. (*Stenocorus* GEOFFR.) har hidtil kun tre været kjendte som skandinaviske, nemlig *mordax* DEG. (*inquisitor* F.) og *inquisitor* L. (*indagator* F.), begge almindeligt udbredte baade i Sverige og Norge fra Skaane til Finmarken, samt *sycophanta* SCHRANK (*mordax* F., *grandiceps* THOMS.), den sidste hidtil fundet i det sydlige og mellemste Sveriges Egeskove, men endnu ikke paatruffet inden Norges Grændser. Maaske turde imidlertid ogsaa denne Art med Tiden vise sig at tilhöre Norges Fauna, siden det ser ud til, at vi herfra vort Land kan opvise den hidtil manglende fjerde Art, nemlig *Rhag. bifasciatum* F, der endnu saavidt vides ikke er observeret noget Sted i Sverige.

Under Arbeidet med Ordningen af vort Universitetsmuseums indenlandske Coleoptersamling har jeg nemlig blandt en hel Del andre interessante Fund fra gamle, længst forsvundne Dage ogsaa stödt paa et Exemplar af denne Art, som den vedfæstede Etiket viser fundet i Eker Præstegjeld, Buskeruds Amt, af forlængst afdöde Provst J.. BERG eller ialfald af ham i sin Tid erholdt derfra. Exemplaret, der er en defekt ♂ (Fölehornene og delvis ogsaa Födderne afbrukne) af normalt Udseende og 16 mm. lang, er nemlig med Provst BERG's egen Haandskrift etiketteret saaledes: »*R[hagium]. n. sp.* Eger, Vestfossen», saa der kan neppe være nogen Grund til at drage Fundets Tilforladelighed i Tvivl.

Provst BERG, der var en særdeles ivrig og flittig Samler og har efterladt sig en meget smuk Coleoptersamling, der nu sammen med flere andre Specialsamlinger indordnes i Museets Hovedsamling, gjorde i sin Tid Indsamlinger af Coleoptera paa forskjellige Kanter af Landet, ligesom han ogsaa synes at have haft Hjælpere, der leilighedsvis skaffede ham Exemplarer. Hvorvidt han selv har taget den her omhandlede Art eller faaet den gjennem nogen anden Samler, er nu ikke saa godt at vide; men der synes i hvert Fald at være al Grund til at tro, at den vedfæstede Etiket er rigtig, da Fundet af denne Træbuk hos os ikke i sig selv er mere usandsynligt end af saa mangen anden sydligere Art, der uventet har vist sig ogsaa at friste Livet her under vore nordlige Breddegrader.

Efter dette vil der altsaa være al Opfordring til specielt at eftersöge den her omhandlede Art ogsaa andre Steder inden Skandinavien. Sin Udvikling undergaar den, som det synes, hovedsagelig i Bartrær, og træffes derfor ogsaa mest paa dem. Saaledes anförer CANDÈZE, at dens Larve lever i *Pinus*-Arter, og LETZNER fandt dem i raadne Granstammer. At de imidlertid ogsaa lever i Lövtrær fremgaar deraf, at SCHIÖDTE opgiver Egestammer, og WESTHOFF raadne Bögestubber som Findesteder for Larverne. Hvad forresten angaar Larvens Udseende m. v., sammenlignet med de övrige *Rhagium*-Arters, kan henvises til H. J. KOLBE'S Afhandling: »Die Entwickelungsstadien der *Rhagium*-Arten und des *Rhamnusium salicis*, nebst einer vergleichend-systematischen Untersuchung der Larven und Imagines dieser Gattungen und ihrer Species», indeholdt i »Entomologische Nachrichten», Jahrg. X., 1884, hvor der ogsaa forefindes en fuldstændig Litteraturfortegnelse over disse Insekters Udviklingsstadier og Levevis tilligemed en kritisk Gjennemgaaelse af samme.

Kristiania, 28 August 1890.